Historia eccl. Graecae in Pol.
Sobor Kiiowski schizmatyckii przez O. Piotra Mohilę złożony r. 1640.
w Krak. w dr. Marc. Filipowskiego 1642.

SOBOR KIIOWSKI SCHISMATICKI,

Prez

Oycá PIOTRA MOHILE,

Złożony, y odpráwowány Roku 1640.
Począwszy od dniá 8. Septemb: aż do dniá 18.

W KTORYM

Iż wielkie Absurda, y przećiwności Wierze świętey Kátholickiey znáyduią śię.

PRZETO

Czułośćią Pásterską y stàraniem Iásnie Wielmożnego Iego Mśći X. ANDRZEIA GEMBICKIEGO, BISKVPA LVCKIEGO,

Ná Przestrogę Ruśi nie w Vniey będącey / żeby wiedźiáłá iákiego Pásterzá náśláduie: ktory ieśli sam nie wie iáko wierzy / á iákoż ich może prawdźiwey Wiáry náuczáć?

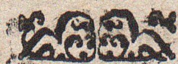
Z Ruskiego ná Polski ięzyk przez Wielebnego X. KASSIANA SAKOWICZA przełożony / y powtore z Druku wydány.

W KRAKOWIE, W Druk: Marćiná Filipowskiego. A. 1642.

Cœcus cœcum ducens, ambo in foueã cadũt. Matt: 15.

Z Wielu miar rozumiiac, łaſkáwy Czytelniku, rzecz potrzebna bydź, ten Synod Schiſmaticki, ták dla Ruſi przy Schiſmie ſię epiponuiacey, ták y dla ſámych Kátholików, z Druku ná świát wydáć: Dla Ruſi, áby widziáłá y wiedziáłá, zá iákimi Paſterzámi ſię vdáie, ktorzy y ſámi nie wiedzą iáko wierzą. (bo Quot Popones tot fides v Schiſmátikow) y Párápbian ſwoich pogotowiu prawdziwych Dogmat o Wierze nie náucza. Bo co to záprawdę gruby błąd v Schiſmátickich Metropolitow, Władykow, y Popow, do tąd niewiedzieć o Formie Eucháryſtyey, y Appellacyą o tym, iáko też y o Duſzách świętych, ieśli ſą w niebie, czyli w ziemnym Raiu, y o inſzych, do Pátryárchy Cárygrodzkiego Turkogreczyná podnośić: A iákożeście dotąd Panowie Władykowie, y Popowie Schiſmáticcy Sacramentum Eucháryſtyey poświacáli? gdyśćie o Formie, quæ dat eſſe rei, nie wiedźielie. Co ieśli Formá wáſzá wątpliwá y niepewna byłá, tedy y Sákráment wątpliwy, zátym y Wiárá niepewna. (Przynamniey z Kśiążki o 7. Sákrámentách, od Oycá Puzyny Władyki wydáney, o Formie Eucháryſtyey, po Kátholicku nápiſáney, mogliśćie ſię náuczyć) Kátholikom też ták Duchownemu iáko y Swieckiemu Stanowi, á w głowách naywyżſzey Zwierzchności w Pánſtwie náſzym, należáłoby w to weyźrzeć y pytáć ſię, cuius conſenſu Oćiec Mohiłá od Pátryárchy Turkogreczyná Tituł nowy Exarchi ś. Thronu Konſtántinopolſkiego (iáko ſię piſze, także Kapeluſz Kárdinálſki ná ſię záćiągnął, iáko go máluią y drukuią. A teraz ieſzcze nowy Tytuł ſobie Xiążęcy przypiſuie Anno 1641. A nie tylko ſam Oćiec Mohiłá Rellácyą do Pátryárchy od Turká podánego czyni, ále y wſzytkie Bráctwá Schiſmátickie w Pánſtwie náſzym, wyimuiąc ie z Iuriſdikcyey Władykow, temuż Pátriárſze poddáie: ſkąd iákie periculum Oyczyźnie może vroſć, łátwie káżdy może vważyć, gdyż ſię te głoſy często od Bráćczykow Schiſmátickich noſzą, zwłaſzczá á rudi plebe: Ze wolelibyſmy pod Turczynem być, niżli pod poſłuſzeńſtwem Pápieſkim. Zgołá te Bráctwá mera ſunt conuenticula; & olim mogą bydź nociua Reipublicæ. Nie dopuśćiłby tego Ceſarz Turecki, áby Krol Polſki w Pánſtwie iego ſtánowił Bráctwá iákie, y niemi rządźił? A czemuż Krol Polſki ma pozwaláć w ſwoim Pánſtwie Turkogreckiemu Pátriárſze Bráctwá fundowáć, y niemi rządźić? Mogło ſię więcey o tym nápiſáć, ále y czás niedopuśćił, y Veritatis breuis & ſimplex narratio: Iednák o wſzych Abſurdách Grekoruſkich inſza Kśiążká będźie. Vale.

Græca fide mercari, co niep.w negotiat cap. Et Cretenſes ſemper mendaces; teſtatur to Páweł S. názywał z Raczy Bálwinſkiego - In lib: Sol poſt Occaſū oriens.

Początek Soboru Kijowſkiego Schiſmátickiego/ Roku 1640. Septēb: 8.

ZA łáską Bożą ſzczęśliwie záczął ſię Sobor w Cerkwi S. Sophiey. Po ſłużbie Bożey nágotowano ſtołki/ y z Regeſtru ſádzano; po práwey ſtronie Jego Mść Oćiec Metropolitá záśiadł. Oćiec Izáki Epiſkop Łucki po drugiey ſtronie. Oćiec Awrámi Epiſkop ná mieyſcu Epiſkopá Lwowſkiego. Podle niego Pánkráty Hrydicz ná mieyſcu Epiſkopá Przemyſkiego. A podle lewego Choru Oćiec Sophroni Czyżewſki ná mieyſcu Mśćiſławſkiego Epiſkopá Koſſowá. A zá nim Archimándrytá Słucki Sámuel Szycik: á od práwego Choru podle Pánkrácya Oćiec Izáiá Ihumen Nikolſki/ á po nich porządnie Ihumeni Protopopowie y Popi/ záśiedli kolo porządnie według zwyczáiu. Jego Mść Oćiec Metropolitá vczynił długą mowę/ o przygotowániu ſię do Synodu należnym. A po dokończeniu mowy Jego Mśći/ mieli mowę Władykowie do Oycá Metropolity/ dziękuiąc mu zá tá-

Oćiec Puzyná iż nie był ná tym Zborzyſku, bo nań nie zezwalał, dlategoż go niepołożono Epiſkopem Łuckim.

ko czułość Páſterſka. Potym obráli Márſzałká Sámuelá Szyciká Archimándryte Słuckiego/ ktory záśiadſzy ſwoie mieyſce/ przykazał wſzytkiemu Soborówi/ áby ſie w trzeźwośći záchowáli / y godźiny náznáczoney Soboru pilnowáli.

Znáć, że Popi Ruſcy w borelicy y w Tábáce ſię kocháią.

Ná záiutrz po ſłużbie Bożey ránney / Kazánie vczynił Oćiec Oxenowicz Rektor Szkoł Kiiowſkich/ gdźie dawał wywody Synodow wſzytkich / w ktorych wiekách/ y zá kogo/ y o czym były/ y co ná ktorym Synodźie ſtánęło. Vkazał potym potrzebę gwałtowną teráznieyſzego Synodu/ y ſkończył. Potym Márſzałek opowiedźiał / iż Oćiec Izáiá Ihumen Nikolſki ma doſtátecznie opowiedźieć / co zá przyczyná tego Soboru/ y przykazał áby z pilnośćią ſłucháli. Mowá tedy tego Izáii táka:

Iż o tym Izáy częſta w tym Soborze będźie wzmiánka. Maſz o nim wiedźieć Czytelniku, że nietylko ten Izáiá ieſt iádowitym Schiſmátikiem, ále właſnym ieſt Heretykiem Kálwiniſta &c. Księgi tu Kátholickie názywa Heretyckimi.

ŚWiety y zbrány Bogonośny Zborze. Iż w Cerkwi náſzey Ruſkiey Xięgi Słowieńſkie ſą/ ktorych nie wiele Świeſzczenicy Ruſcy rozumieli: co widząc Przećiwnicy y Heretycy nádrukowáli Xiąg/ przypiſuiąc/ y opácznie vdáiąc zá práwoſłáwne Cerkiewne Xięgi/ ięzykiem do wyrozumienia śnádnym Polſkim: w ktorych Xięgách wiele błędow Heretyckich. A

ták ktory tákowych Xiąg doſtał/ y one czytał/ y ſam ták wierzył/ y drugich tákże wierzyć náuczał. Záczym wiele Chrześćianow odpádło od Wiáry náſzey w rozmáite Herezye/ y ták Cierkiew przepieráią / przemagáią y záſmecáią. Iego Mść Oćiec Metropolitá to widząc chce to vſpokoić / y znowu do pierwſzey práwośći przywieść. Káthechiſm ſpiſawſzy z wielką oſtrożnośćią / y wielkim rewidowániem Piſm Cerkiewnych: ktorego puncta przed was przeświecony Soborze wnośi/ y pokłada. Pierwſzy / o wyznániu Wiáry/ áby wſzyſcy práwoſłáwni iednáko wierzyli y wyznawáli. A po czytániu Káthechiſmu/ Poſłow ſłuchano poſelſtwá áż do wieczorá. Y ták ſie ten dźień ſkończył.

10 Dniá Septembrá Schadzká ránna byłá / ná ktorey náprzod czytáne były Kánony / iáko máią chrzćić / y iáko około Przenaświetſzey ofiáry ſie ſpráwowáć/ y iákie Kielichy máią bydź / ſrebrne / ábo cynowe/ á nie inákſze. Około Ślubow też opátrznie poſtępowáć. A potym obroćili ſie do czytánia Kátechiſmu o Duſzách ſpráwiedliwych / że ſą w niebie w rękách Bożych y w kroleſtwie / iednák bez doſkoná-

Wżdyć mogą być y złote, gdźie ſię może ſtáć.

Tu Schiſmá pierwey po Kátholicku o Duſzách śś. rozumie, á potym po Schiſmáticku, gdy im doſkonáłey zapłáty nie przyznawa.

ſkonáłośći. O ſądzie Partikulárnym káżdego záraz po śmierći. Támże Tábáki zakazano noſem pić.

Więc gębą, ábo czym inſzym.

Tegoż dniá po obiedźie záśiadſzy do kołá/ czytano Kánony/ áby nieuczonego ná Popy nie poświecáć. Tákże Popowi Kánonow niewiádomemu ſpowiedzi niedopuſzczáć ſłucháć. Tákże Popowi w podeyźrzeniu iákim będącemu y temu Popowi ktory drugą żonę ma ábo miał/ dla żadney poſuły / datku do obrzędkow Cerkiewnych nieprzypuſzczáć / pod wiecznym zátráceniem. A potym J. Mść Oćiec Metropolitá wniosł ſkárgę ná Bráctwo Lwowſkie Wniebowzięcia Pánny Máryey/ że nád zákaz iego drukuią Xięgi Ewángelie ſłużebniki źć co ſię im nie godzi / y zákazał pod klątwą / áby żaden nie ważył ſię tych Xiąg kupowáć.

A gdzież Pop Kánoniſtá?

Nie z tego, bo dawſzy chłop Władyce 50. á czáſem y 100. kop, álić on Pop Simonia tám wáży, nie godność y náuká

Raczey ná Szkoły Kiiowſkie, y ná Drukárnią tę Klątwę było włożyć.

11. Dniá Septembrá/ Ná poránney ſchadzce mowá byłá z Oycem Izákiem około duſz ſpráwiedliwych/ gdzie ſą? Oćiec Izáki vkázował że bydź w Ráiu ziemnym; á J. Mść Oćiec Metropolitá/ w niebie. A po długiey kontrowerſiey/ Appellácyą o to wytoczyli do Pátryárchy Konſtántinopolſkiego.

Pátrz Kátholiku iák rożne mniemánie Schiſmátykow o Duſzach śś. pierwszy powiedzieli że bydź w Niebie, ále bez doſkonáłośći, potym w Ráiu ziemnym. Náoſtátek áż appellácya o nich do Pátriárchy. A kiedy Pátriárchá co czwartego o nich powie.

Potym o Duſzy człowieczey mowá byłá/ zkąd

zkąd ſię dáie / czy od Rodzicow / czy od Bogá ſtworzona bywa? To pytánie ták konkludowano: Że człowiek zaczyna ſię od płodu mácierzyńſkiego/ oprocz duſze / iáko y Adam Bogiem ſtworzony był bez duſze/ áż włożył w niego duch żyiący nieśmiertelny/ á gdy go iuż da/ to żyie w ſercu y w głowie.

Potym o Duſzach grzeſznych mowá byłá/ gdzie ſą po śmierći? O tym táka decisia: Że Duſze grzeſznych zátrzymáne ſą do Sądu oſtátniego ná powietrzu in Purgatorio, bo mowią/ Duſza ſpoł z ciáłem grzeſzyłá/ ſpoł też z ciáłem ma cierpieć.

Y tu wielki Error Schiſmáticki, że ſię ieſzcze grzeſzni nie męczą w Piekle. A Iudaſz y Bogacz gdzie ſą?

Támże ná tym Synodzie poſtánowili / áby Żydowká v Chrześciániná/ áni Chrześciánká v Żydowki dzieci przy rodzeniu nie bráłá.

Tegoż dniá 11. po obiedzie / záśiadſzy do kołá obráli Deputatow 4. do Conſiſtorium, áby ſpraw ſłuchano / w niezgodách y ſwarách miedzy Popámi ták ſądząc / y pozwy dáiąc bez nagrody / áż po Sądách winy ná ktorego pádnie. Potym czytano Kánony o Krzczeniu / y dołożono / że może y Bábá krzćić w gwałtowney potrzebie/ á Báby máią ſię formy od Popow vczyć/ iáko krzćić.

Więc było y Szkoły ná tákie Báby w Kiiowie załozyć.

O Ole-

O Oleiu ábo Oliwie / ktora ná Wśienocznym (in nocturno) świecą / gdy co zostánie tey oliwy od pomazánia sie / to zieść tę oliwę / á nie chowáć: bo przed tym iedne y też oliwę ná tych Wśienocznych Nokturnách błogosłáwiono.

Tá Oliwá dobrze Popom wychodzi, bo po iutrzni na czołách smáruią mężow y niewiast, y wysmáruie zá grosz, á bo zá 2. á weżmie czásem kilká złotych od smárowidłá. A czego mowi nie wysmáruie tedy zieść, á tárzecz nauseam *czyni.*

O Oliwie ná Miastoświeceniu / ábo ostátnim Pomazániu / co sie zostánie / spálić / y wiele Popow do świecenia tego Sákrámentu.

O Spowiedzi / y rozgrzeszeniu chorych / y złodzieiow / iáko ich rozgrzeszáć.

Przed tym Schismáticy Popi niespowiádáli Złodzieiow, bo ich potępiáli, y teraz iákáś Spowiedź wątpliwa.

Byłá też rozmowá z postánowienia Kanonnego Swiętá vroczyste święcić / y Prażniki: Obchod / ábo Processya około Cerkwie / ma bydź ná wspák / to iest / przeciwko słońcu, iák y w Ołtarzu.

Snać dla tego áby rożność byłá od Kátholickiey Processyey wszysko v Schismátikow na wywrot.

W Processyey ná Pogrzebách / przed ciáłem á nie zá ciáłem Popi máia iść.

12 Dniá Septembrá ráno zásiadszy / czytano Kátechism / począwszy od słowá: W iedne Swięto powszechną y Apostolską Cerkiew. Y coto znáczy w Cerkiew.

To iuż po Kátholicku.

W Kátholickim Kościele czytáią: y iedną ś. Powszechną y Apostolską Cerkiew, á nie W Cerkiew: Bo Cerkiew znáczy zgromadzenie wiernych, ktore iest z ludzi, á my w ludzie nie wierzymy.

Potym o liczbie Sákrámentow Cerkiewnych

czytáno / ktorych iest 7. 1. Krzest. 2. Miropomazánie ábo Chrismo / 3. Eucháristia / 4. Spowiedź / 5. Swiesczeństwo / 6. Małżeństwo / 7. Miastoświaszczenie / ábo ostátnie pomazánie. Támże o Formách byłá mowá / á osobliwie o Formie Euchárystyey: z pytánia Oycá Pánkrácyá / w ktory czás / y przez ktore słowá / sstawa sie Sákráment Euchárystyey: po długim sporze / Appellácyą wytoczyli do Pátryárchy.

Iesli w czym iáko w tym vkazáli głupstwo swe Schismáticy, że do tąd nie wiedzieli, y nie wiedzą o Formie Euchárystyey. Ziczym y Sákrámentu prawdziwego nie mogli mieć: Bo Forma dat esse rei.

Tegoż dniá po obiedzie czytano Kánony / áby Zydom Kuchárki Ruskie niesłużyły. Y żeby mięsá Ruś v Zydow niekupowáłá: bo poskromiwszy / y popługáwiwszy / Chrześcianom przedáią.

14. Dniá Septembrá w Poniedziáłek ráno Iego Mść Oćiec Metropolitá Paraclis ábo Zálomsze zá Hospodárow Wołoskich / y zá swoich Powinnych / ze wszystkim Duchowieństwem odpráwował.

A czemu nie zá Krolow Polskich ktorych dobrodzieystw zażywa. Znáć Wołoszyná Hołdowniká Tureckiego.

Tegoż dniá po obiedzie / czytano Kátechism / począwszy od tych słow: Oczekiwam ciał zmárłych wstánia / áż do końcá: Potym Oycze nász wszytek / y 9. Błażeństw / to iest / Beatitudines. A potym czytano Práwo ná

Bráctwá Kiiowskie/ y prośbę J. M. Oycá Metropolitá wnosił do Soboru / aby stáránie wiecznymi czásy vczynił o Szkołách Kiiowskich: gdyż się to mowi / z wielkim kosztem y stárániem ciężkim wypráwiło. Támże znowu przypomniał/ żeby Rektor Kiiowski z Policá służył.

15. Dniá Septembrá ráno doczytano Kátechismu: w ktorym osobliwie czytano / o Wierze, Miłości/ y Nádziei. A potym o Postach postánowionych/ y priwatnych/ y o Niedzielách y Swiętách: w ktore ieśliby kto sług ábo poddánych od robot niewolnił/ ieśli prosty/ odłączyć go od Cerkwie/ y przeklęty iest: A ieśli Swięszczenik/ tegoż Swięszczeństwá zrzucić/ y przeklęty.

A po obiedzie tegoż dniá/ pytano: Jeśli wszyscy ná to zgodnie pozwolą? zwłaszczá z znácznych Popow Jhumenow/ miánowicie ná te trzy rzeczy: Pierwsza ná 24. Prezbyterow wysádzonych ná Sąd Swięszczenicześki/ ábo Popowski/ żeby oni sądzili iáko Kápitułá. Druga/ Zeby Oycá Izáiá Jhumená Nikolskiego zá Doktorá y Theologá przyználi.

V Schismátikow Popi głupi ná Doktorstwo Theologiey krenia. A kogo? Heretyká. Tá policá iest to Insignium Archimandritarum, *á ten Rektor nie będąc Archimándritą, z pozwolenie Popowskiego ma tey Policy záżywáć.*

Trzec-

Trzecia/ Zeby Rektor Szkoł Kiiowskich z Policá służył y chodził.

16 Dniá Septembrá ráno/ doczytano Kánonow / w ktorych to nálezli. Aby ná służbie Bożey Złotoustego y S. Bázylego ná Perenosie/ nie vpadáli ná ziemię/ iáko przed Nąświętszym Sákrámentem. Tylko żeby ná Wonmiim Swiátáia Swiátym/ y ná Sostrachom Bożym/ to iest ná Elewacyey.

Máleś dołożić Schismátiku że gdy się poświaca y podnosi Sákrament, gdy Pop mowi, Twoiá od twoich &c. Do tego miáłeś dołożyć, że gdy się podnosi Sákrament, żeby w dzwonki dzwoniono: bo że w Greciey nie wolno dzwonić, y Krzyżow ná Cerkwiách mieć: przeto rozumiesz że y w Polszcze nie wolno.

Znowu to powtorzono tego dniá/ Aby Czerncy y Czernice w Kumostwo się nie wdawáli. Tákże Jnowiernik nie ma bydź w Kumstwo proszony: ále żeby tylko Rusin Rusinowi przy Chrzcie Kumem był.

Inowiernikiem rozumie tu Láciników, áby v Ruśi dzieci nie krzcili, y w Kumstwo nie byli bráni. Toćby tákoż ptouocati *będąc, Kátholicy Láćinnicy mieliby zákazáć, áby żaden Kátholik v Rusiná Schismátiká Kumem nie był. Y dobrze by to w Synodalne Constitucye włożyć.*

Tegoż dniá mowá byłá o Másłoświąszczeniu/ ábo Ostátnim Pomázániu; y postánowili/ áby dwákroć/ ábo trzykroć iednemu nie świecić iednegoż dniá. Y żeby Pop ieden Oli-

Wielkie Zabobony, y Absurda dzieia się v Ruśi Schismatickiey około tego Sákrámentu Ostátniego pomázánia: Bo áż 7. Popow zbieráią, 7. Form czynia: bo káżdy Pop święći Oliwę, káżdy Pop chorego smáruie, 7. Epistoł, 7. Ewángeliey czytáią, á insze Ewángelie Mężczyznom á insze Białymgłowom: náwet y Formy prawdziwey Ruś nie ma tego Sákrámentu: A nietylko chorym, ále y

zdro-

zdrowym ten Sákráment odpráwuia y dáia, á to wßytko propter acciperet *Záczym też máło kto z Ruśi ten Sákráment przymuie: bo co rozumieß, kiedy przyidźie 7. Popom, 7. Diakom płáćić, y káżdego nákármić, y nápoić, woli śię drugi y tego pomázánia odrzec. Więc y to pomázywánie od 7. Popow ćięzkie y przykre bywa, bo długie Ceremonie, y niewiedźieć ktoręd y ſmáruia, zwłaſzczá gdy biała płeć &c. y nie śćieráia tey oliwy báwełna, przeto też ćiecze z człowieká áż &c. Zdźiwiłby śię Kátholik, gdyby przy tym był. O drugich rzeczách groza y mowić.*

wy tey nie świecił / ále 7. Popow / á ieśli trudno o śiedmi / przynamniey trzy Popi niech będą. Tákże Oliwy iedney dwákroć nieświećić / ále zá káżdym rázem inßą.

Tákże o Małżeńſtwách y Slubách / iż porządnie ma bydź pytány / ieśli ktory żonę ma / ábo żoná mężá / choćby w cudzey ziemi / tedy drugiey niepoymowáć / y zá drugiego nie iść.

Tegoż dniá po obiedźie / czytano Práwo Oycá Jhumená Nikolſkiego / ná Presbyterium y ná Reuiſorium nád Protopopámi. A Protopopowie áby tydniámi służyli v ś. Zophiey: á iż to przyćiężßym ná nich było / tedy poſtąpili ná to po großy 15.

Ten Izáia będąc ſam Heretykiem, to też y Propopow y Popow Herezyey náucza.

Támże mowá byłá / co Poſłom poſtąpić do Cárygrodu / y Pátryárße / áby te Artykuły przeźrzał / y potwierdźił co będźie potrzebno.

17 Dniá we Czwartek Sobor był o Czerncách / żeby Czerncy według Reguły ś. Bázylego w

go w Mánáſtyrách obßcze / to ieſt / communiter, żyli: á ieśli doſkonále nie może bydź / żeby przynamniey Trapeza, Stoł był ſpolny. Tákże ieśli w Monáſtyru Czerniec Láik proſty poſłußeńſtwá Starßemu nie będźie oddawał / tedy mu ieść nie dáć / y w Mánáſtyru nie dopuśćić bydź. Dawánia Slubow / Krzczenia / Kumoſtwá / áby Czerncy zániechali. Przedniejßym w Mánáſtyrze ſukniá ſálendyßowa nád złotych 4. áby droższa nie byłá. A inßym kożuch / y śiermięga. Páſá iedwabnego żadnemu nie nośić / á ieśli śię v ktorego znáydźie, tedy wziąć / y oddáć ná potrzebę Mánáſtyrſką.

Bráctwá od Epiſkopow máią bydź wolne / dla zátrzymánia Błáhoczeſtia. (ábo Schiſmy.) *Przełożonego. Vwaz Czytelniku, iáko Mobiłá ná Bráctwách Schiſmę funduie, y więcey Szewcom, Kráwcom, Dubołowkom w zátrzymániu Schiſmy vfáiąc, z władzy Władykow ich wyimuie: co ieſt z wielką z niewagą Władyk. Ze Pan Bráczyk mimo ſwego Władykę, odzywa śię do Pátryárchy Hołdownika Tureckiego. A zá tym co może iść, káżdy może ſobie konkludowáć.*

Aby po Kozácku ſwowolnie żyli, bez Páſterzá y

Ná potomne czáſy Czerncow nie poſtrzygáć / ieśli nie będą w Nikolſkim Mánáſtyru ná poſłußeńſtwie.

Będą támmieć záprawę do Herezyey.

18 Dniá doczytano Kánonow / y poſtánowiono / áby wßyſtkie Mánáſtyrki wielkie y máłe / nie były fundowáne bez błogoſłáwieńſtwá

ſtwá Epiſkopow/ y bez Przywileiow. A w ktorym Mánáſtyrku nie będźie Bráci 8. á przynamniey 6. z poſłuſznikámi/ nie ma ſie tám Ihumen zwáć Ihumenem/ tylko zá Stárcá/ y to pod naczałem inſzego wielſzego Mánáſtyrku. Do Czernic oprocz Spowiednika żaden nie ma chodzić.

A czemużeście też nie zákazáli áby Czerncy z Czernicámi wiednym Mánáſtyrzu nie mieſkáli?

Czerncy y Czernice/ áby ſie nie ważyli po Wśiách y Miáſtách mieſzkáć/ iedno w Mánáſtyru/ pod poſłuſzeńſtwem Stáruſzki iákiey świádomey.

Brát ktorykolwiek vmrze w Mánáſtyrze ktorym/ tedy powinni Brácia z powinnośći Chrześćiáńſkiey/ w káżdym Mánáſtyrze trzy Liturgie zá duſzę iego odpráwić pod klątwą.

CONCLVSIO.

Z czym do Pátryárchy do Cárygrodu Poſłow wypráwić? y co Pátryárſze zá prácę poſłáć: żeby wżdy nie zgołymi rękomá do niego przyiśc.

PRZE-

PRZESTROGA.

Daremna twoiá Appellácya Narodźie Ruſki/ do Pátryárchy Konſtántynopolſkiego nie tylko Schiſmátiká ále y Heretyká: bo ztámtod nie obiáśnienie y potwierdzenie Artykułow Wiáry Swiętey Katholickiey odnieśieſz/ ále raczey zácmienie y wyſzpocenie z Wiáry prawdźiwey tám znaydźieſz. Azá nie ſprobował tego ná ſobie on świety Pámięći Oćiec Smotrzyſki/ ktory tákże pielgrzymował do Cárygrodzkiego Pátryárchy Cyrillá/ chcąc od niego informowány bydź o niektorych Artikułách Wiáry świętey Katholickiey; Alić nád ſpodźiewánie ſłyſzał z vſt iego/ y z Kátechiſmu iego wyczytał Heretyckie náuki/ gdźie tylko dwá Sákrámentá ſtánowi/ y Modlitwy Zaduſzne niepotrzebne/ y vmárłym niepożyteczne bydź twierdźi; znośi y Czyśćiec/ y Spowiedź Kápłánowi do vchá; Naucza/ że grzechy człowiekowi odpuſzczáne bywáią łáſką/ y dáremnie bez záſług: A o Sákrámenćie Eucháriſtiey po Heretycku rozumie: Toż y z Ambony

Przestroga,

bony Konstántinopolskiey powiádáne być słyszał: o czym dostátecznie w Pismách tego oczywistego/ y świątobliwości pełnego świádká/ znaydziesz. Záczym nieználazszy w Turkogrecyey prawdziwey Wiáry/ do Stolice świętey Apostolskiey Rzymskiey/ vdał się: y ztámtod otrzymał to/ czego pożądáłá duszá iego. Tém y tobie rádzę Narodzie Ruski/ szukáć prawdziwey Wiáry/ á nie po Turkogrecyách z Bisurmány.

V A L E.

